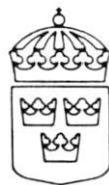

Motion till riksdagen

1988/89:So228

av Knut Billing m. fl. (m)

Utskänkningen av vin och öl

Mot.
1988/89
So228-231

I lagen (1977:293) om handel med drycker stadgas att utskänkning av alkoholdrycker på serveringsställen skall vara förenad med servering av mat. På så sätt har bl.a. teatrar hindrats att tillhandahålla vin och öl i pauserna på sina föreställningar. Vidare har enklare serveringsställen, t.ex. med förutsättningar att vara en lokal träffpunkt för människor, förhindrats genom mattvånget.

Frånvaron av alkoholservering på teatrarna har tidigare behandlats av skatteutskottet, som därvid menat att restriktiviteten med servering av alkoholdrycker skall ses som ett uttryck för att hålla tillbaka konsumtionen av alkohol. Uttalandet av skatteutskottet, som riksdagens majoritet ställt sig bakom, är ett av många belägg för en uppbindning till den enkla teorin att den totala konsumtionen av alkohol i ett samhälle alltid har ett samband med alkoholens skadeverkningar. Färre serveringsställen skulle därmed automatiskt komma att ge färre skador.

Det finns alla skäl att hävda att denna dogm inte äger giltighet vad gäller teaterpublikens möjligheter att i pauserna kunna få ett glas vin eller öl. Snarare torde det unika svenska förhållandet medverka till att dra ett löjets skimmer över alkoholpolitiken och bidra till minskad respekt för den i de delar där restriktioner har utsikter att vara verkningsfulla. Inför EG-integrationen och Sveriges behov att närma sig EG torde det också vara av värde att undanröja sådana specifikt svenska och minst sagt ifrågasatta förbud som teaterservering av vin och öl.

Vad sedan gäller mindre anspråksfulla serveringslokaler, vars funktion i första hand är att vara en träffpunkt för social samvaro över t.ex. ett glas vin eller öl, än ett matställe, finns många skäl att underlätta sådan verksamhet. I dag är det inte möjligt att driva t.ex. en ren pub, där andelen serverad mat av omsättningen är mycket blygsam.

För såväl ung som gammal vore det värdefullt att lagstiftningen gav möjlighet för näringsidkare att tillhandahålla enkla serveringsställen med vin- och öl rättigheter. Yngre människor hänvisas i dag till några få, oftast mycket stora serveringsställen i citykärnor. I och kring sådana ställen kan ordningsproblem uppstå just på grund av ställets storlek, vilken i sin tur är betingad av nödvändigheten att ha en "heltäckande" profil för att kunna tillhandahålla alkoholhaltiga drycker.

Med laglig möjlighet att öppna flera och små serveringsställen utan matvång ökar förutsättningarna att skapa för den sociala gemenskapen utomordentligt betydelsefulla replikpunkter och därmed ge ett positivt bidrag till ökad värme och glädje i det tämligen inskränkta svenska umgängeslivet.

Även i denna del av alkoholpolitiken torde dogmen om totalkonsumtionen och skadorna äga mindre giltighet, eftersom alternativet är konsumtion i hemmen eller på allmän plats och av drycker, vars inköpspris är lägre än serveringspriset.

Mot. 1988/89
So228

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen av regeringen begär förslag till sådana ändringar i lagen (1977:293) om handel med drycker att servering av öl och vin inte skall vara förbunden med servering av lagad mat.

Stockholm den 23 januari 1989

Knut Billing (m)

Görel Bohlin (m)

Inger Koch (m)

Birgitta Rydle (m)

Alf Wennerfors (m)

Jerry Martinger (m)

Jan Sandberg (m)